

Diep in het bos woonde een kleine kat genaamd Milo. Hij was bang voor alles, van onweer tot vreemde geluiden. Milo vermeed het liefst alle vormen van gevaar en risico's. Zijn vrienden plaagden hem vaak omdat hij altijd zo bang was.

Op een dag hoorde Milo een hulpgeroep van een vogel die vastzat in een net. Hij verstijfde van angst, maar tegelijkertijd voelde hij een steek van medelijden. Hij wist dat hij iets moest doen, zelfs als dat betekende dat hij zijn eigen angsten moest overwinnen.

Met trillende pootjes sloop Milo naar de plek waar de vogel vastzat. Hij voelde zijn hart bonzen in zijn keel terwijl hij dichterbij kwam. Maar toen hij de bange blik in de ogen van de vogel zag, wist hij dat hij geen andere keuze had dan moedig te zijn.

Met een laatste sprong scheurde Milo het net open en bevrijdde hij de vogel. De vogel fladderde dankbaar weg, en Milo voelde een golf van voldoening door zijn lichaam stromen. Hij had zijn angst overwonnen en iets goeds gedaan voor een ander wezen.

Vanaf die dag was Milo niet langer bang voor alles. Hij had ontdekt dat moed niet betekent dat je nooit bang bent, maar dat je ondanks je angst handelt. Zijn daad van moed inspireerde zijn vrienden en leerde hen dat zelfs de kleinste wezens grootse daden kunnen verrichten.